

Το δώρο των Χριστουγέννων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Συνήθειο λες και το 'χε πάλι η Βηθλεέμ να κοιμάται. Όταν συνέβαιναν τα μεγάλα του κόσμου μέσα στην αυλή της εκείνη έπεφτε σε λήθαργο βαθύ. Σ' αυτό το «σπίτι του άρτου» - γιατί Βηθλεέμ τούτο πάει να πει- πριν πολλά χρόνια γεννήθηκε ο Σωτήρας του κόσμου! Κοντοζύγωναν πάλι Χριστούγεννα. Μέσα στη Βασιλική της Γεννήσεως, που στεκόταν αγέρωχη, ένας μεγάλος Άγιος άναβε τα καντήλια στο ιερό σπήλαιο. Ο όσιος Ιερώνυμος. Ένας σεβαστός γέροντας με πλούσια χιονάτη γενειάδα και μάτια όλο λάμψη και φως. Σα μικρό παιδί ,ζητούσε εκείνος να φροντίζει το σπήλαιο της Γεννήσεως. Και κάθε φορά, ρίγη διαπερνούσαν το σώμα του.

Έτσι και σήμερα, έσκυψε και με δάκρυα στα μάτια ασπάστηκε τον ιερό τόπο. Γονάτισε κι άρχισε να προσεύχεται θερμά. Προσευχήθηκε για την Εκκλησία, τον πιστό λαό, τους γνωστούς, ακόμα και για κείνους που τον εχθρεύονταν. Προσευχήθηκε για τους φτωχούς και τους ανήμπορους. Αφού πέρασε ώρα αρκετή, σήκωσε το κεφάλι.

Στην ησυχία της νύχτας, η πιο γλυκειά φωνή του κόσμου, ακούσθηκε να καλεί τον Όσιο. - «Ιερώνυμε...». Σαν από βαθύ ύπνο να ξύπνησε ο Άγιος, κοίταξε μήπως κάποιος τον περιπαίζει. Όμως στο Ναό δεν βρισκόταν κανείς. - «Ιερώνυμε...», ξανακούστηκε η φωνή, «Τι θα μου προσφέρεις για την ημέρα της Γέννησής μου;». - «Κύριε...», απάντησε ο Όσιος, καταλαβαίνοντας τώρα από πού ερχόταν η φωνή. «Κύριε..., για Σένα τα 'χω αφήσει όλα. Για τη δική Σου αγάπη. Η καρδιά μου ολόκληρη, η ζωή μου είναι δικιά σου. Τι άλλο έχω να σου προσφέρω;» - «Κι όμως, Ιερώνυμε», ξανακούστηκε πάλι η φωνή του Χριστού. «Έχεις κάτι ακόμα και το ξεχνάς. Το θέλω» - «Μα τι είναι αυτό;», απάντησε ο Όσιος. «Πώς θα είχα κάτι και να το κρατώ για μένα; Πες μου τι ξέχασα να Σου προσφέρω». Σιωπή απλώθηκε παντού. Σε λίγο η φωνή ξανακούσθηκε. - «Ιερώνυμε, δος μου τις αμαρτίες σου!» - «Τις αμαρτίες μου, Πανάγιε Θεέ; Τι να την κάνεις τέτοια σιχαμερή προσφορά;» - «Μα γι' αυτές ήρθα στον κόσμο, Ιερώνυμε. Αυτές κρατώ από κάθε άνθρωπο, για να τον καθαρίσω». Η φωνή σταμάτησε και μια γλυκιά ευωδιά πλημμύρισε το σπήλαιο

μαζί και την καρδιά του Όσιου. Τούτο το δώρο θα έδινε στο Χριστό. Πιο ακριβό απ' όλου του κόσμου τα μαλάματα.

Πηγή: ekdoseisxrysopigi.blogspot.gr